

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ผล
วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๖๒๖

E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ผล

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ผล

- ๑.๑ พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด ๗๕ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๘๑๔,๓๔๔.๑๐ ไร่
- ๑.๒ พื้นที่ปลูกมังคุดทั้งหมด ๗๑ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๒๑๙,๐๐๔.๓๕ ไร่
- ๑.๓ พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด ๗๓ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๙๒,๙๔๔.๘๗ ไร่
- ๑.๔ พื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมด ๗๗ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑,๔๖๘,๓๒๓.๕๖ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผลที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูทุเรียน

๒.๑.๑ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๕๗๐.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๔.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๗๔.๐๐ ไร่)

๒.๑.๒ เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๒๕๗.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒๐๔.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๒.๕๐ ไร่)

๒.๑.๓ โรครากเน่าโคนเน่า พื้นที่ระบาด ๕ จังหวัด จำนวน ๒,๓๖๖.๒๕ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒๖๐.๙๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒,๖๒๗.๑๕ ไร่)

๒.๒ ศัตรูมังคุด

๒.๒.๑ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๑๑๓.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๖.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๗.๐๐ ไร่)

๒.๓ ศัตรูลำไย

๒.๓.๑ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๕๗.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๖.๘๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔๐.๗๐ ไร่)

๒.๓.๒ โรครพุ่มไม้กวาด พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๒๘๖.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๓.๓ โรคราดำ พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๓๓๘.๒๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑.๒๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๓๗.๐๐ ไร่)

๒.๓.๔ มวนลำไย พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๒๖.๐๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑.๘๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๔.๒๐ ไร่)

๓. การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูทุเรียน

๓.๑.๑ เพลี้ยไฟ หากพบเพลี้ยไฟจำนวนมากหรือเท่ากับ ๑ ตัวต่อ ๔ ดอก หรือ ๑ ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

หรือสารคาร์โบซิลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๒ เพลี้ยแป้ง หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาดของบริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพลี้ยแป้งหลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมไวท์ออยล์ อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพลี้ยแป้งจะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาโรออน (มาลาโรออน ๘๓% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซพวิน ๘๕% ดับบลิวพี) อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้งเคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและลดการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้

๓.๑.๓ เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียนจะทำลายเฉพาะใบอ่อนที่ยังไม่โตเต็มที่ และโดยปกติทุเรียนแตกใบอ่อนไม่พร้อมกันแม้แต่ทุเรียนในสวนเดียวกัน สำหรับต้นที่แตกใบอ่อนไม่พร้อมต้นอื่นควรรพ่นสารฆ่าแมลงเฉพาะต้น จะช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลง และเปิดโอกาสให้ศัตรูธรรมชาติได้มีบทบาทในการควบคุมเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หรือบังคับให้ทุเรียนแตกใบอ่อนพร้อมกัน ซึ่งอาจกระตุ้นด้วยการพ่นยูเรีย (๔๖-๐-๐) อัตรา ๒๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เพื่อลดช่วงการเข้าทำลายของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หากพบเพลี้ยไก่แจ้ระบาดมากควรรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕ % อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๕ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือไทอะมโทกแซม ๒๕ % ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๘ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๕ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗ - ๑๐ วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๔ โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน แจ้งเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียนในพื้นที่และหมั่นสำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ในการป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาหว่านในพื้นที่รัศมีทรงพุ่มที่มีรากผอมอยู่ หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูก ตัดแต่งกิ่ง หรือลำต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ - ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗ วัน ใช้สลับกับสารเมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ - ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทรงพุ่ม

๓.๒ การควบคุมศัตรูมัจจุ

๓.๒.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๒.๒ หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซิลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มัจจุออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมัจจุมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวซึกาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

๓.๓ การควบคุมศัตรูลำไย

๓.๓.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๒.๒ หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง ตัดส่วนที่พบไปเผาทำลาย หากระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๔ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ บีโทรเลียมสเปรย์ออยล์ ๘๓.๙ % อีซี อัตรา ๘๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรรพ่นสารติดต่อกัน ๒ ครั้ง ห่างกัน ๗ วัน ไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้งสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๒.๔ โรคพุ่มไม้กวาด เนื่องจากยังไม่มีสารป้องกันกำจัดเชื้อไฟโตพลาสมา การป้องกันกำจัดทำได้โดยกำจัดแมลงพาหะ ถอนวัชพืชและพืชอาศัย เพื่อลดปริมาณแมลงพาหะ รวมถึงการใช้เมล็ดพันธุ์ กิ่งพันธุ์ และอุปกรณ์ที่ปลอดเชื้อ

๓.๒.๕ โรคคราดำ พ่นน้ำเปล่าล้างคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อลดความชื้น สะสมไม่เหมาะต่อการเกิดโรค และทำลายแหล่งอาศัยของแมลงปากดูดที่มาขับถ่ายน้ำหวาน เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารกำจัดแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องถูรอบโคนต้น ป้องกันเพลี้ยแป้ง และมดไต่ขึ้นมาบนต้น

๓.๒.๖ มวนลำไย ตัดแต่งกิ่ง ไม้ให้ทรงพุ่มหนาที่บ เพื่อทำลายที่หลบซ่อนและที่พักอาศัยของตัวเต็มวัย หากพบการระบาดจับตัวอ่อน ตัวเต็มวัย และไข่มาทำลาย ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แตนเบียน หรือใช้สารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๕ - ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมป์ตา-ไซฮาโลทริน ๒.๕%อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ฉีดพ่นก่อนลำไยออกดอก

๔.การคาดการณ์ศัตรูไม่ผล ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๖ มกราคม ๒๕๖๔

ภาคเหนือ

- ลำไย ระวัง หนอนกินช่อดอก มวนลำไย โรคใบจุดดำ โรคพุ่มไม้กวาด และโรคคราดำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยไฟ ไรแดง และโรครากเน่าโคนเน่า

ภาคกลาง และภาคตะวันตก

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยไฟ ไรแดง ดั๋งหนวดยาวเจาะลำต้น และโรครากเน่าโคนเน่า
- ลำไย ระวัง หนอนคืบกินใบ หนอนกินช่อดอก หนอนเจาะกิ่ง มวนลำไย โรคพุ่มไม้กวาด และโรคคราดำ

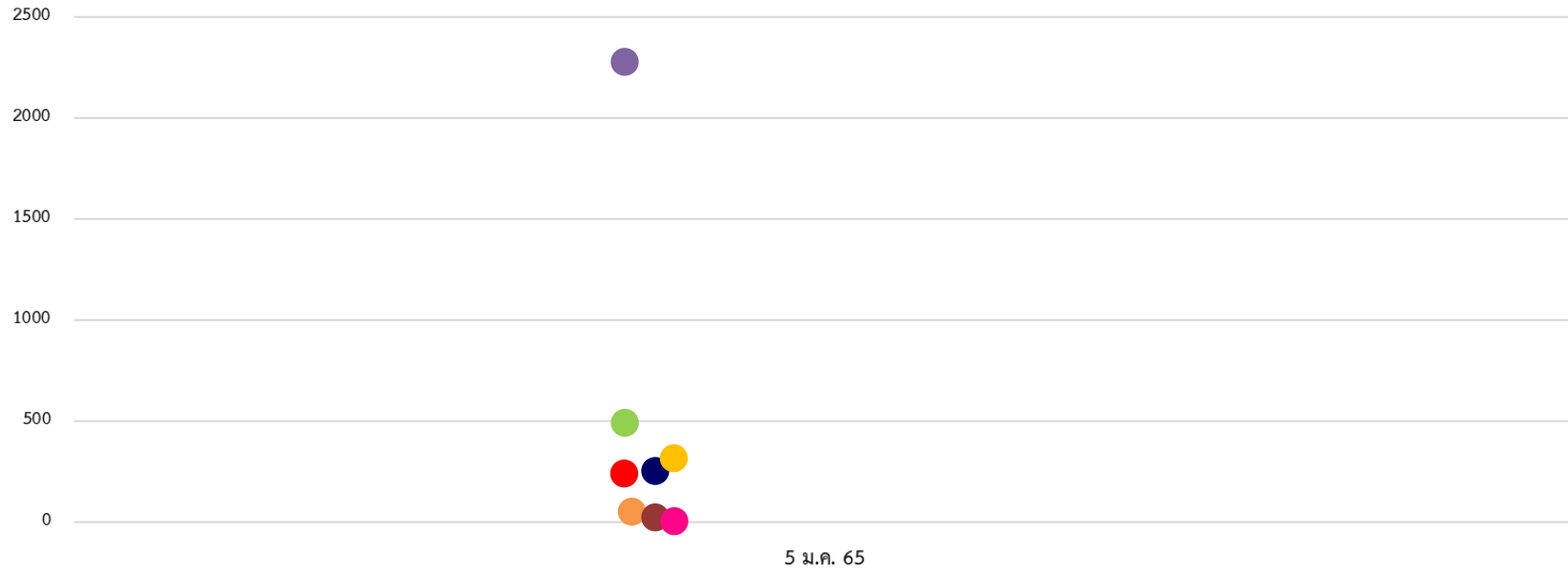
ภาคตะวันออก

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยไฟ ไรแดง หนอนด้วงหนวดยาว โรคใบติด และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง ไรแดง เพลี้ยไฟ และโรคใบจุดสาหร่าย
- เงาะ ระวัง หนอนคืบกินใบ หนอนกินช่อดอก และโรคใบจุดสาหร่าย
- ลำไย ระวัง หนอนคืบกินใบ หนอนกินช่อดอก มวนลำไย โรคพุ่มไม้กวาด และโรคคราดำ

ภาคใต้

- ทูเรียน ระวัง เพลี้ยไก่แจ้ทูเรียน โรคใบติด โรคราสีชมพู และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง หนอนชอนใบ หนอนกินใบ และโรคใบจุดสาหร่าย
- เงาะ ระวัง หนอนคืบกินใบ หนอนร่านกินใบ และโรคใบจุดสาหร่าย

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผล ปี ๒๕๖๕

เพลี้ยไก่แจ้ทูเรียน- ทูเรียน ๒๕๗.๐๐ ไร่

เพลี้ยไฟ - ทูเรียน ๕๗๐.๐๐ ไร่

เพลี้ยแป้ง - ทูเรียน ๐ ไร่

โรครากเน่าโคนเน่า - ทูเรียน ๒,๓๖๖.๒๕ ไร่

เพลี้ยแป้ง - มังคุด ๐ ไร่

เพลี้ยไฟ - มังคุด ๑๑๓.๐๐ ไร่

โรคราจุด - มังคุด ๐ ไร่

เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๕๗.๕๐ ไร่

โรคพุ่มไม้กวาด - ลำไย ๒๘๖.๐๐ ไร่

โรคราดำ - ลำไย ๓๓๘.๒๕ ไร่

มวนลำไย ๒๖.๐๕ ไร่